

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **T. R.**

skazanego z art. 197 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 kwietnia 2021 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Okręgowego w S. z dnia 2 lipca 2020 r.,

sygn. akt II Ka (...), zmieniającego wyrok

Sądu Rejonowego w S. z dnia 28 czerwca 2019 r.,

sygn. akt II K (...),

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacjach wywiedzionych w sprawie skazanego T. R. obrońcy wnieśli o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacjach obrońców skazanego T. R. argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. a contrario).